

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/35/2025
Identifikačné číslo spisu:	7712203092
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:7712203092.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu I. O., narodeného XX. K. XXXX, D., T. XXX/XX, zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Konvičným, advokátska kancelária so sídlom Košice, Rázusova 1, proti žalovaným 1/ W.. S.. C. A., Q., narodenej XX. I. XXXX, J., X. XX, zastúpenej advokátkou JUDr. Romanou Škorcovou, advokátska kancelária JUDr. E. Mišíková & JUDr. Ing. R. Cádra, s. r. o., so sídlom Bratislava, Partizánska 2, 2/ J.. M. A., narodenému XX. C. XXXX, J., X. XX a 3/ W.. C. E., narodenému XX. C. XXXX, C., A. I.. Š. XXXX/X, o určenie veci do dedičstva, vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 10C/21/2012, o dovolaní žalovanej 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 17. apríla 2024, sp. zn. 2Co/59/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Michalovce (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 26. októbra 2022, č.k. 10C/21/2012-482 I. určil, že spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 11/12-in k nehnuteľnostiam vedeným katastrálnym odborom Okresného úradu Sobrance, na LV č. XXX pre k. ú. D., obec D., a to rodinný dom so súpisným číslom XXX, nachádzajúci sa na pozemku s parc. č. XXX/X pozemok registra C, parcela č. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 628 m², pozemok registra C parcela č. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 146 m² a pozemok registra C, parcela č. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 75 m², patrí do dedičstva po I. O., nar. XX. XX. XXXX, zomrelom XX. XX. XXXX naposledy trvale bytom ul. X. C.Á. č. XXX/X, D.. II. Žalobcovi priznal voči žalovaným 100 % náhradu trov konania o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vyšším súdnym úradníkom.

2. Na odvolanie žalovaných Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 17. apríla 2024 sp. zn. 2Co/59/2023 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu proti žalovaným 1/ a 2/. V právnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 3/ zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania tak, že stranám

náhradu trov konania nepriznal a vo vzťahu týchto strán im nepriznal ani náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd zdôraznil, že základom jeho potvrdzujúceho rozhodnutia bola právna úprava obsiahnutá v ustanovení § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 350/2009 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/178/2005, v intenciách ktorých pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie závery napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) a preto postačuje len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozsudku. Na základe uvedených skutočností odvolací súd konštatuje správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie a nedôvodnosť námietok odvolateľov, potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie. Pokiaľ súd prvej inštancie alebo aj odvolací súd nereagovali na niektoré námietky žalovaných, poukázal na to, že pre rozhodnutie veci nie je potrebné vysporiadať sa so všetkými námietkami a tvrdeniami strany, ale len s tými, ktoré sú pre rozhodnutie veci podstatné (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/2003).

3. Proti predmetnému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná 1/ (ďalej aj „dovolateľka“). Dovolanie podala z dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP.

3.1. V dovolaní uviedla, že súd nesprávnym procesným postupom jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázala, že súd prvej inštancie a ani odvolací súd nevykonali navrhnuté dôkazy a nedostatočne vyhodnotili dôležitosť vykonania nimi navrhnutých dôkazov. Žiadala, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za správne a dovolanie považuje za neopodstatnené. Žiadal, aby dovolací súd dovolanie odmietol alebo zamietol a priznal mu náhradu trov dovolacieho konania. Žalovaný 2/ uviedol, že s dovolaním súhlasí a v celom rozsahu navrhol dovolaniu vyhovieť. Žalovaný 3/ sa k dovolaniu nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len, „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej 1/ nie je dôvodné.

6. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolateľka vyvodzovala prípustnosť podaného dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

9. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu

zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces, ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

10. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím odvolacieho súdu tvorí z hľadiska odôvodnenia jeden kompletný celok. V prejednávanej veci je z odôvodnenia rozhodnutí súdov nižších inštancií zrejmé, že si zabezpečili dostatok skutkových podkladov pre rozhodnutia.

11. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že súdy po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné, alebo že neboli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04). Dovolací súd nezistil, že by postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu práva dovolateľa na spravodlivý proces, ani že zistenie skutkového stavu by bolo natoľko chybné (svojvoľné), že by k nemu súd pri rešpektovaní základných zásad hodnotenia vykonaných dôkazov nemohol nikdy dospieť (porovnaj I. ÚS 6/2018), a ani že prijaté právne závery by boli v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami, resp. že by z nich v žiadnej možnej interpretácii súdneho rozhodnutia nevyplývali (porovnaj I. ÚS 243/07). Podľa názoru dovolacieho súdu preto prijaté skutkové a právne závery oboch súdov nižšej inštancie možno považovať za logické, dostatočne odôvodnené, vychádzajúce zo skutkových okolností veci a relevantných právnych noriem.

12. Dovolací súd poukazuje na dôvody rozhodnutia a procesný postup odvolacieho súdu a v podrobnostiach na ne odkazuje. Takisto dovolací súd zdôrazňuje, že pre rozhodnutie v spore nie je potrebné prihliadať na všetky námietky a tvrdenia strán sporu, ale hlavne tými, ktoré sú pre rozhodnutie podstatné. V tomto smere preto dovolací súd opätovne poukazuje na dôvody rozhodnutia odvolacieho súdu. (2Cdo/29/2011, 2Cdo/130/2011, 3Cdo/268/2012, 3Cdo/108/2016, 6Cdo/185/2011, 7Cdo/38/2012 a 2Cdo/138/2017).

13. Dovolací súd takisto poukazuje na vyjadrenie žalobcu k dovolaniu (č. l. 668 a nasl. spisu) týkajúce sa nevykonania znaleckého dokazovania ako aj skutočnosťami, že súdy oboch stupňov sa zaoberali námietkami žalovaných či už podstatnými, ale aj nepodstatnými.

14. Dovolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné dodať, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a nie je oprávnený prehodnocovať skutkové závery odvolacieho súdu, pretože je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP). Prieskum skutkových zistení zo strany dovolacieho súdu spočíva iba v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak tieto vady v súdnej veci nezistil.

15. Za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany.

16. Pre úplnosť dovolací súd tiež poznamenáva, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek z hľadiska namietanej zmätočnej vady v zmysle § 420 písm. f) CSP, správnosť právnych záverov, ku ktorým odvolací súd dospel, nie je relevantná, lebo prípadné nesprávne právne posúdenie prípustnosť dovolania

podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom odvolacieho súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti jeho rozhodnutia (napr. I. ÚS 188/06).

17. Dovolací súd na uvedenom základe dospel k záveru, že žalovaná 1/ neopodstatnene namietala nesprávny procesný postup súdov nižších inštancií, ktorý mal znemožniť uskutočňovanie jej procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). Prípustnosť dovolania z tohto ustanovenia nevyplýva a dovolací súd preto dovolanie žalovanej 1/ odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

18. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.